

مقاله پژوهشی

بررسی خواص مکانیکی داربست متخلخل نانو کامپوزیتی پلی کاپرولاکتون حاوی هیدروکسی آپاتیت مستخرج از پوسته تخممرغ به روش مایکروویو

ويدا راستگوي حقي و نجمه نجمالدين*

گروه تخصصی بیومواد، دانشکده علوم و فناوری پزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

تاريخ ثبت اوليه: ١٤٠٠/٠٩/٢٥، تاريخ دريافت نسخه اصلاح شده: ١٤٠٠/١٢/٠٣، تاريخ پذيرش قطعي: ١٤٠٠/١٢/٢٢

چکیدہ

در این پژوهش داربست نانو کامپوزیتی متخلخل پلی کاپرولاکتون (PCL) و نانوهیدرو کسی آپاتیت (HA) مستخرج از پوسته تخم مرغ به روش ریخته گری حلال/فروشویی ذره با استفاده از نمک سدیم کلرید و پلی اتیلن گلیکول به عنوان ذرات پروژن تهیه گردید. ذرات پروژن با مقدار کلی ۷۰٪ با نسبت ۲۰٪ پلی اتیلن گلیکول و ۵۰٪ نمک بکار گرفته شد. جهت استخراج HA از پوسته تخم مرغ از روش مایکروویو و آلتراسونیک استفاده گردید. نتایج پراش پرتو X (XRD) و میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) نشان داد که سنتز HA از پوسته تخم مرغ به روش مایکروویو درجه خلوص بالاتری دارد. اندازه بلورک HA سنتز شده از پوسته تخم مرغ تقریبا M1 محاسبه گردید. نتایج SEM نشان داد که داربست تهیه شده از ۲۰٪، HA سنتزی دارای تخلخل های با اندازه حفره میکرو و ماکرو، بهم مرتبط و با توزیع یکنواخت است. نشان داد که داربست تهیه شده از ۲۰٪، HA سنتزی دارای تخلخل های با اندازه حفره میکرو و ماکرو، بهم مرتبط و با توزیع یکنواخت است. طیف FTIR حضور LOP و AH را در داربست ها تایید می کند. نتایج آزمون استحکام فشاری نشان داد که مدول یانگ داربست کامپوزیتی مجموع نتایج این پژوهش نشان داد که پوسته تخم مرغ، منبع طبیعی خوبی جهت سنتر هیدروکسی آپاتیت میباشد که می توان از آن در ساخت. در مجموع نتایج این پژوهش نشان داد که پوسته تخم مرغ، منبع طبیعی خوبی جهت سنتر هیدروکسی آپاتیت میباشد که می توان از آن در ساخت. در ساخت می مرز در میدری از ۲۰٪، کاره مینه مرغ، منبع طبیعی خوبی جهت سنتر هیدروکسی آپاتیت میباشد که می توان از آن در ساخت. در است های کاربردی در مهندسی بافت بهره برد.

واژههای کلیدی: داربست، نانو کامپوزیت، پلی کاپرولاکتون، هیدروکسی آپاتیت، پوسته تخم مرغ.

۱- مقدمه

بافتهای مختلف نظیر پوست، استخوان، رگهای خونی و کندویت عصبی می باشد، در سالهای اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته است [۴–۱]. داربستهای پلیمری سه بعدی برای

مهندسی بافت کـه هـدف از آن توسعه یـک جـایگزین بیولـوژیکی بـا قابلیت بازگردانـدن، حفـظ و بهبـود عملکـرد

نشانی: تهران، گروه تخصصی بیومواد، دانشکده علوم و فناوری پزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی تلفن: ۴۲۸۶۵۱۷۹-۲۱۰، دورنگار: ۴۲۸۶۵۱۷۹-۲۱، پست الکترونیکی: najmoddin@srbiau.ac.ir

^{*} عهدهدار مكاتبات: نجمه نجمالدين

مهندسی بافت ضروری بوده و به عنوان یک پایه برای اتصال سلول ها و به دنبال آن تشکیل بافت عمل می کنند [۵،۶]. بطور ایدهال، یک داربست باید حاوی حفرات باز، به م پیوسته و با اندازه های متنوع باشد که به صورت یکنواخت در سرتاسر داربست توزیع شده باشند تا بتواند چسبندگی و تکثیر سلولی و همچنین انتقال مواد زائد را پشتیبانی کند و در عین حال خواص مکانیکی مطلوب جهت پشتیبانی فیزیکی بافت جدید را دارا باشد [۷۸].

روش های مختلفی نظیر الکتروریسی [۱۱–۹]، پرینتر سه بعدی [۱۲]، فروشویی ذره [۱۳] و فوم گازی [۱۴] جهت تولید داربست های متخلخل توسعه داده شدهاند. از میان این روش هـا، روش ريختـه گـري حلال/فروشـويي ذره يكـي از ساده ترین و کار آمدترین روش هاست که می توان بدینوسیله ساختارهای متخلخل با حفرات بهم پیوسته را در مقیاس بالا با صرفه اقتصادي توليد نمود [۶،۱۵]. تكنيك ريخته گري حلال/فروشويي ذره از چهار مرحله تشکيل شده است: ۱-توزيع همگن ذرات پروژن در يک محلول پليمري، ۲-ريختن محلول بدست آمده در قالب، ٣- حذف حلال از محلول بوسیله تبخیر و ۴- غوطهوری پلیمر/پروژن در آب یا حلال مناسب جهت حذف ذرات پروژن [۱۳]. استفاده از دو نوع پروژن ذرهای (مانند سدیم کلرید) و پلیمری (ماننـد پلی اتیلن گلیکول) بطور همزمان در ساخت داربست منجر به كنترل بهتر اتصال حفرات به يكديگر با اندازههاي متنوع می گردد. لیو و همکاران از دو پروژن جهت ساخت داربستهای یلی کایر ولاکتون (PCL)/هیدروکسی آیاتیت (HA) به منظور استفاده در مهندسی بافت غضروف استفاده كردند [۶]. جينگ و همكاران نيز از دو پروژن جهت ساخت داربستهای متخلخل PCL حاوی نانوفیبرهای کیتوسان بهره بر دند [۳].

پلیمرهای مصنوعی تخریب پذیر مانند پلی استرها به عنوان مواد قابل اعتماد در مهندسی بافت مورد استفاده قرار می گیرند. از جمله ویژگیهای قابل توجه این دسته مواد، امکان ساخت آنها در شکل های مختلف با مورفولوژی و

معماری حفرات مطلوب میباشد. در بین خانواده پلیمرهای آلیفاتیک، PCL پلیمر زیست سازگار و زیست تخریب پذیر به شمار میرود. این پلیمر به دلیل نقطه ذوب پایین قابلیت فرآیند پذیری عالی دارد و در حلال های آلی انحلال پذیری خوبی دارد [۱۶].

افرودن تركيبات معدني مانند هيدروكسي آياتيت (HA,Ca₁₀(PO₄)₆(OH)₂) به عنو ان یک سر امیک زیست فعال به داربستهای پلیمری می تواند زیستساز گاری و استحکام آنها را بهبود بخشد [۱۷،۱۸]. تته و همکارانش، داربستهای کامپوزیتی پلیی یورتان/هیدروکسی آپاتیت را به روش الکتروریسی تهیه کرده و نقش نوع حلال و اندازه ذرات HA را بر خواص کامپوزیت بررسی کردند [۱۹]. در سال های اخیر گزارشات متعددی در خصوص تهیه داربست های متخلخل PCL/HA جهت کاربرد در مهندسی بافت استخوان به چاپ رسیده است [۲۰،۲۱]. چاو و همکاران از فرآیند اصلاح سطح داربست های متخلخل PCL/HA توسط محلول بازی جهت بهبود فرآیند استخوان سازی بهره بردند [۲۰]. در تحقيق ديگري توسط همين گروه جهت تقويت خواص مکانیکی داربست PCL/HA تهیه شده به روش پرینت سه بعدی از ساختاری موسوم به کاگوم استفاده گردید [۱۲]. ستاری و همکاران گزارش کردند که داربست های PCL، HA و ژلاتین چسبندگی، تکثبر و تمایز سلولهای بنیادین را به میزان چشمگیری افزایش میدهد [۲۱]. با این حال در اکثر موارد از HA تجاري يا سنتز شده به روش شيميايي جهت تهیه داربست استفاده شده است. HAهای تجاری در دسترس به دلیل خلوص بالا بسیار گران هستند. در سالهای اخیر استفاده از منابع طبيعي مانند پوسته تخم مرغ يا استخوان گاو در سنتز نانوساختارها مورد توجه قرار گرفته است [۲۴–۲۲]. پوسته تخم مرغ منبع خوب کربنات کلسیم (۹۵٪) است که می تواند جهت سنتز HA مورد استفاده قرار گیرد [۲۳،۲۴]. روش مایکروویو یک روش ساده و موثر برای تهیه مواد غیر آلی نانوساختار با توزیع اندازه ذره و شکل باریک با سرعت بالا مي باشد [٢٣].

دراین پژوهش، در ابتدا HA از منبع طبیعی پوسته تخم مرغ به روش های مختلف سنتز گردید و ساختار فازی و مورفولوژی پودرهای بدست آمده با تکنیکهای آنالیزی XRD و SEM مورد مطالعه قرار گرفت. سپس داربست های متخلخل کامپوزیتی PCL/HA به روش ریخته گری حلال/فروشویی ذره با پروژنهای NaCl و PEG تهیه شدند. جهت تهیه داربست ها برای نخستین بار از HA سنتز شده از پوسته تخم مرغ استفاده گردید و ویژگیهای ساختاری – مکانیکی آن با داربست PCL/HA تهیه شده از HA تجاری مقایسه گردید.

۲- فعالیتهای تجربی ۲-۱- مواد مصرفی

پلی کاپرولاکتون (PCL) با وزن مولکولی ۸۰ kDa و پلی اتیلن گلیکول (PEG) با وزن مولکولی ۱۰ kDa از شرکت Sigma-Aldrich آلمان، سدیم کلرید با قطر ۳۰۰–۵۰۰، هیدروکسی آپاتیت ((HA, Ca₅(PO₄)₃(OH)) تجاری با جرم مولی ۵۰۲/۳۱ g/mol، حالال دی کلرومتان (DCM) با چگالی ۵۰۲/۳۱ g/cm³، دی آمونیوم هیدروژن فسفات (NH₄)₂HPO₄)) از شرکت Merck آلمان خریداری گردید.

۲-۲- سنتز هیدروکسی آپاتیت از پوسته تخممرغ جهت استخراج پوسته تخم مرغ از روش ارائه شده در مقاله ۳۲ به همراه پارهای اصلاحات استفاده گردید. ابتدا پوسته های تخم مرغ با آب مقطر به خوبی شستشو داده شده و در دمای محیط خشک گردید. سپس پوسته های تخم مرغ در کوره با دمای ۲۰ ۹۰ به مدت ۲ ۲ حرارت داده شدند. به موجب آن مواد آلی پوسته تخم مرغ تجزیه شده و کلسیم کربنات به هاون عقیق آسیاب گردید و در مجاورت هوا به پودر هیدرو کسید کلسیم تبدیل گردید. پودر هیدرو کسید کلسیم توزین گردید و با آب مقطر مخلوط گردید تا سوسپانسیون ۸ ۳ ۸ ماس از سبس با محلول M ۵/۰ دی آمونیوم هیدروژن فسفات با نسبت استو کیومتری کلسیم به فسفر ۱/۶۷

واكنش دادند. جهت تهيه يودر HA مخلوط مواد بدست آمده تحت سه عمليات مختلف قرار گرفت: ۱- آلتراسونيک به مددت ۳in ۴۵ با تروان ۲۰۰ (UHA)، ۲- ترابش مایکروویو به مدت ۲۵ min با توانMHA) ۸۰۰W)، ۳-آلتراسونیک به مدت ۴۵ min با توان W ۴۰۰ و سپس تحت تابش مایکروویو به مدت ۳in ۲۵ min با توان W۸۰۰ (UMHA) و یک نمونه بدون عملیات آلتراسونیک و تـابش مـایکروویو در نظر گرفته شد (ZHA). سپس محصول بدست آمده در هر مرحله بـا آب مقطـر روی کاغـذ صـافی مـورد شستشـو قرار گرفت تا یون،ای ناخواسته حذف شوند و در نهایت نمونهها در آون در دمای C° ۱۰۰ در طول شبانه روز خشک گردید. به منظور بهبود بلورینگی، نمونه ها در کوره با دمای °C به مدت ۲h حرارت داده شدند. لازم بذکر است که به منظور یکسانسازی شرایط جهت مقایسه بهتر ویژگی، ها، HA تجاری (CHA) نیز تحت عملیات حرارتی در کوره قرار گرفت.

۲-۳- ساخت داربست کامپوزیتی PCL/HA به روش به منظور تهیه داربست کامپوزیتی PCL/HA به روش ریخته گری حلال/فروشویی ذره، ابتدا محلول PCL با ۵۰۷۲ و ۲۵۷۳ در حلال دی کلرومتان تهیه گردید. سپس سدیم کلراید و PEG به عنوان پروژن با نسبت کلی ۷۰ درصد وزنی (۳۷۵ ۲۰ Wt و ۵۰ NaCl به محلول اضافه گردید [۶]. سپس MHA و AH تجاری (CHA) به میزان ۳۵۷ ۵ و ۲۰۰ ۷۱ به مخلوط اضافه گردید و به مدت میزان ۱۵ روی همزن مغناطیسی قرار داده شد. مشخصات هر نمونه در جدول ۱ آورده شده است.

به منظور توزیع بهتر ذرات HA، مخلوط بدست آمده به مدت Min ۵ اولتراسونیک گردید و پس از آن در قالب سیلیکونی ریخته گری شد. به منظور تبخیر حلال، نمونه ها به مدت ۴۸ h در آون خلا قرار گرفت تا داربست کاملا خشک شود. برای خارج کردن ذرات پروژن و ایجاد تخلخل در داربست، نمونه ها به مدت ۲۰ در آب دیونیزه غوطه ور گردید. لازم

R

بذکر است آب دیونیزه هر ۴ h تعویض گردید. برای اطمینان از خروج ذرات پروژن، وزن نمونه ها قبل و بعد از عملیات فروشویی ذرات با ترازوی دیجیتال مورد ارزیابی قرار گرفت. در نهایت نمونه ها به مدت ۲۴ h در دمای محیط خشک گردید.

جدول ۱: مشخصات داربستهای کامپوزیتی PCL/HA.

داربست	PCL (wt %)	HA (wt %)	PEG (wt %)	NaCl (wt %)
25P 5CHA	۲۵	۵	۲.	۵۰
25P 5MHA	۲۵	۵	۲.	۵۰
20P 10CHA	۲.	١٠	۲.	۵۰
20P 10MHA	۲.	۱.	۲.	۵۰

 ۲-٤- مشخصه یابی داربستهای تهیه شده
جهت تعیین نوع فاز و ارزیابی بلورینگی پودرهای سنتز شده HA، از روش پراش پرتو ایکس (XRD, PW1730)
استفاده گردید. الگوی پراش پرتو ایکس هر نمونه با استفاده از پرتو ΔL با طول موج موج ۱/۵۴=۸ (Å) در محدوده ۴۵ از ۲۸-۱۰ درجه با طول گام ۲۰/۰ درجه و زمان بر گام ۱۶ بدست آمد. پس از حصول الگوهای پراش پرتو ایکس هر نمونه، هر یک از فازها و اجزا سازنده از راه مقایسه زاویه و شدت پیکهای پراش با دادههای موجود در کارتهای اندازه متوسط بلور کها از فرمول زیر استفاده گردید [۲۵]:

$t = \frac{K\lambda}{\beta Cos\theta}$

طبق این فرمول، t اندازه متوسط بلورک (nm) است، K ضریب شکل (K۰/۹)، *λ* طول موج پرتو ایکس (ارادیان) و θ زاویه پراش براگ (°) میباشد. به منظور بررسی پیوندهای شیمیایی و گروههای عاملی داربستهای کامپوزیتی از روش طیفسنجی فروسرخ با تبدیل فوریه (FTIRVARIAN 670-IR) در محدوده طول

موج ۲۰۰۰ - ۴۰۰۰ استفاده گردید. به منظور بررسی مورفولوژی پودرهای سنتز شده و همچنین اندازه و مورفولوژی حفره ها و تخلخلهای موجود در داربست، از دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی (FESEM TESCANMIRA3) استفاده گردید. به منظور افزایش هدایت الکتریکی سطح و وضوح بیشتر تصاویر، پیش از تصویربرداری لایه نازکی از طلا روی سطح نمونه ها پوشش داده شد. میانگین قطر تخلخل داربست ها با

نمونهها پوشش داده شد. میانگین قطر تخلخل داربستها با استفاده از نرمافزار ImageJ، از روی تصاویر FESEM محاسبه گردید. رفتار مکانیکی داربستهای کامپوزیتی با استفاده از آزمون

استحکام فشاری مدل (20- SANTAM STM) بررسی شد. نمونه ها با سرعت ۱ mm/min بار گذاری شدند. بیشترین میزان تنش به عنوان تنش فشاری نهایی و اندازه مدول الاستیک داربست از شیب خط ناحیه الاستیک منحنی های تنش-کرنش بدست آمده تعیین شدند.

۳- نتایج و بحث

1-۳- سنتز پودر HA از پوسته تخم مرغ

طیف XRD پودرهای HA سنتز شده از پوسته تخم مرغ در شرایط مختلف در شکل ۱ نشان داده شده است. در بین نمونههای سنتز شده، پودر MHA که تنها تحت تابش مایکروویو قرار گرفته بود، مطابقت بیشتری با کارت استاندارد هیدروکسی آپاتیت (JCPDS 9-432) دارد. علاوه بر این شدت پیکها در این نمونه نسبت به سایر نمونهها قوی تر بوده و هیچ پیک ناخالصی در این نمونه مشاهده نمی شود. در حالیکه در سایر نمونهها پیکهای مربوط به فاز نمی شود. در حالیکه در سایر نمونهها پیکهای مربوط به فاز بلورکها با استفاده از رابطه شرر نشان می دهد که اندازه بلورک در نمونه MHA برابر ۲۱ ۳۳ است که مطابق استاندارد 1-MHA نمونه مدکور در دسته مواد نانوساختار قرار دارد. پهن شدگی پیکها در نمونه است. نشان دهنده طبیعت نانوبلورک پودر سنتز شده است.

R

به منظور بهبود بلورینگی در نمونه ها، عملیات حرارتی در دمای C^o ۹۰۰ به مدت ۲ انجام گردید. با توجه به شکل ۲، ارزیابی پیکها نشان می دهد که پیکهای ظاهر شده در نمونه MHA به نمونه استاندارد هیدروکسی آپاتیت شباهت بیشتری دارد. از طرفی شدت پیکها و درجه بلورینگی در این نمونه نسبت به نمونه عملیات حرارتی نشده افزایش یافته است.

شکل۳الگوی پراش پرتو ایکس پودر HA تجاری (CHA) قبل و پس از عملیات حرارتی در دمای ^C ۹۰۰ را نشان میدهد. در این نمونه نیز انجام عملیات حرارتی منجر به بهبود بلورینگی شده است.

جهت بررسی مورفولوژی و اندازه پودرهای HA سنتز شده (CHA, UHA, MHA, UMHA) و نمونه HA تجاری (CHA)) از نمونهها در دو بزرگنمایی کم و زیاد تصاویر FESEM گرفته شد (شکل ۴).

تصاویر FESEM در بزرگنمایی کم نشان میدهمد که پودرهای سنتز شده از ذرات ریزی تشکیل شدهانمد که آگلومره شده و خوشهها را تشکیل دادهاند. در حالی که در

شکل۲: الگوی پراش ایکس پودرهای HA سنتز شده از پوسته تخم مرغ در شرایط مختلف پس از عملیات حرارتی در دمای ℃۹۰۰.

شکل۳: الگوی پراش پرتو ایکس پودرهای HA تجاری (CHA) قبل و پس از عملیات حرارتی در دمای ℃۹۰۰.

بزرگنمایی های بالاتر مورفولوژی و اندازه ذرات به وضوح قابل تشخیص است. در نمونه ZHA و نمونه هایی که تحت عملیات آلتراسونیک قرار گرفتند، مورفولوژی صفحهای در محدوده میکرومتری قابل مشاهده است و ساختار به صورت غیریکنواخت ر و تودهای است.

شکل ٤: تصاویر FESEM از پودرهای سنتز شده با دو بزرگنمایی ۱۰K× و ۱۰۰k× برای نمونههای ZHA، MHA، UHA، و CHA.

شکل ۱: تصاویر FESEM داربستهای کامپوزیتی PCL/HA ساخته شده با 5%wt و wt%10 ساخته شده با 15 HA تجاری و HA سنتز شده از پوسته تخم مرغ به روش مایکروویو.

در حالی که در نمونه سنتز شده تحت تابش مایکروویو (MHA) ذرات زینتر شده به خوبی از هم جدا شدهاند و پودر با ساختار منظم، کروی شکلی و با توزیع یکنواخت تری بدست آمده است. اندازه ذرات با استفاده از نرمافزار ImageJ در نمونه MHA برابر ۳m محاسبه شد که با توجه به

استاندارد ISO80004-1 اندازه ذره در محدوده نانومقیاس است.

آنالیز عنصری EDAX نمونه MHA در شکل ۵ نشان داده شده است. ظهور پیکهای کلسیم، فسفر و اکسیژن بـه علت حضور فاز هیدروکسی آپاتیت در ساختار نمونه است. ضمنا

پیک قوی طلای ظاهر شده به علت پوشش نمونهها با طلا پیش از تصویربرداری توسط دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی است.

با توجه به نتایج بدست آمده از الگوی پراش پرتو ایکس و تصاویر FESEM، نمونه MHA به عنوان نمونه بهینه جهت ساخت داربست کامپوزیتی PCL/HA انتخاب گردید. به منظور مقایسه داربست کامپوزیتی PCL/HA تهیه شده از CHA نیز مورد ارزیابی قرار گرفت.

۲-۳- ساخت داربست کامپوزیتی PCL/HA

طیف درصد تخلخل، اندازه حفرات و نحوه ارتباط آن ها به یکدیگر می تواند نفوذ سلول ها به داخل داربست را تحت تاثیر قرار دهد [۱۹]. وجود حفرات باز بهم پیوسته به سلول ها امکان نفوذ به داخل داربست را می دهد و همچنین امکان تبادل مواد غذایی برای سلول و دفع مواد زائد فراهم می شود [۳]. به منظور بررسی مورفولوژی حضرات داربست های کامپوزیتی PCL/HA، از سطح شکست داربست ها تصاویر FESEM تهیه گر دید (شکل ۶).

همانطور که در شکل ۶ قابل مشاهده است، تمام داربست.ها حاوی تخلخل میباشند که از خروج پروژن NaCl و PEG و همچنین تبخیر حلال از نمونهها حاصل شده است.

همچنین، داربستهای PCL/HA ساخته شده از HA سنتز شده از پوسته تخم مرغ (MHA) نسبت به داربستهای تهیه

شده از CHA دارای تخلخل های یکنواخت تری هستند که در سرتاسر داربست پراکنده شدهاند. به نظر میرسد که با افزایش درصد HA مینزان تخلخل ها در داربست های 20P10CHA و 20P10MHA نسببت به نمونههای 25P5CHA و 5MHA و 25P افزایش یافته است که می تواند ناشي از نقش HA به عنوان يک فاز معدني در جوانـهزنـي و رشد حفرات و تخلخل ها باشد. اندازه تخلخل ها در داربست 20P10MHA در محدود ماکرو و میکرو قرار دارد. اندازه حفرات در محدوده ماکرو در توافق با اندازه نمک NaCl می باشد که به عنوان پروژن در ساخت داربست مورد استفاده قرار گرفته است. اگرچه نمک تنها منبع ایجاد حفره نبوده و حضور پروژن دوم PEG در کنار تبخیر حلال منجر به ایجاد حفرات بیشتر با اندازه میکرو در نمونه شده است. وجود حفرات با اندازه های مختلف در داربست، عملکرد آن را تحت تاثیر قرار میدهد. به گونهای که وجود حفرات ماکرو (میکرون ۵۰ <) در شکل بافت و حفرات میکرومتر (۵۰-۱ میکرون) در عملکرد سلول نقش مهمی دارند [۳]. از طرفی حفرات موجود در داریست 20P10MHA به یکدیگر مر تبط بوده به گونهای که حضور تخلخل در دیوارهها مشهود است. حضور دو پروژن حین ساخت داربست می تواند در دستیابی به یک ساختار متخلخل با حفرات مرتبط و اندازه های متنوع مو ثر باشد.

طیف FTIR داربستهای کامپوزیتی PCL/HA ساخته شده با ۵ و ۱۰ درصد CHA و MHA در شکل ۷ نشان داده شده است.

با توجه به طیف FTIR نمونه ها، پیک های مشخصه PCL و HA در تمام نمونه ها مشاهده می شود. پیک در عدد موجی ¹ PC۲ مربوط به گروه OH و پیک های ظاهر شده در ¹ ۲۹۲۲ و ¹ ۲۹۲۴ مربوط به ارتعاش کششی نامتقارن و متقارن CH2 در ساختار PCL است (۲۶،۲۷]. پیک مشخصه PCL در ¹ مربوط به ارتعاش کششی O=C استری COC است. باندهای ¹ ۱۱۷۱ و ¹ mo ۲۰۴۸ به کشش PCC در عدد نسبت داده می شود. پیک های مشخصه گروه ³

استحكام بالاتر ذاتي بيوسراميكها، تركيب آنها با مواد بيوپليمري منجر به توليد مواد كامپوزيتي با خواص مكانيكي بهبود يافته مي گردد. از طرف ديگر، حفظ خواص مكانيكي حین تخریب تاثیر قابل ملاحظهای در عملکرد داربست دارد. اگرچه ماتریس پلیمری در نهایت تخریب می شود، داربست سه بعدی باید تا زمانی که بافت مهندسی شده یکپارچگی مکانیکی جهت حفظ خود را داشته باشد، حمایت کننده فیزیکی را فراهم کند. همچنین نتایج بدست آمده حاکی از آن است که داربست تهیه شده با استفاده از HA استخراج شده از پوسته تخم مرغ استحکام فشاری و مدول یانگ بالاترى نسبت به نمونه مشابه با HA تجارى دارد. اين موضوع می تواند به دلیل اندازه ذرات نانومتری HA استخراج شده از پوسته تخم مرغ باشد که توسط تصاویر FESEM هـم تاییـد گردیده است. یکی از مزایای استفاده از عوامل تقویت کننده نانومتری در مقایسه با میکرومتری در کامپوزیت،ای زمینه پلیمری، بهیود الاستیسیته و چقرمگی است که با اندازه گیری انرژی جذب شده پیش از شکست تعیین می شود. این امر به دلیل نسبت سطح به حجم بالای نانومواد است که باعث افزایش فصل مشترک بین پلیمر و فاز تقویت کننده می شود. در نتيجه انتقال بار از طريق زمينه به جزء تقويت كننده به صورت موثرتری انجام می شود و همچنین میزان تنش در مکانهای معیوب کاهش و لذا چقرمگی و انعطاف پذیری افزایش می یابد [۲۸]. پژوهش صورت گرفته توسط تته و همکاران نیز نشان داد که نانوذرات HA در مقایسه با میکروذرات HA تاثیر بیشتری در بهبود خواص مکانیکی داربستهای الکتروریسی شده پلی یورتان داشته است [۱۹]. در پ_ژوهش دیگ_ری داربس_ت PCL/HA ب_ا %Net هیدروکسی آپاتیت تهیه گردید [۲۹]. مقدار استحکام فشاری داربست PCL/HA حاوی MHA ۱۰ wt% در یشروهش حاضر بسیار بالاتر از مقدار گزارش شده برای داربست مذکور است. علت این امر ناشی از اندازه کوچک تر HA استفاده شده در این پژوهش در مقایسه با منبع مذکور باشد.

موجی ^۱-۱۰۴۸ cm ظاهر می شوند که این گروه در ساختار HA حضور دارد. در نمونه 20P10MHA مشاهده می شود که با افزایش درصد HA شدت پیک ⁻⁴PO₄ افزایش یافته است. همچنین باند ^۱-۱۴۵۹ مربوط به یون ⁻²_{CO3} می باشد [۲۳].

سکل ۲. طیف ۲۰۱۳ ماریست کنای میپورینی ۸۰۰ CHA و MHA. ساخته شده با %wt و %CHA ۱۰ wt و MHA.

خواص مکانیکی داربست های ساخته شده یکی از عوامل تاثیر گذار در موفقیت داربست بعد از ایمپلنت شدن داخل بدن است و بر مدل سازی مجدد بافتی تاثیر می گذارد. به همین دلیل استحکام فشاری داربست ها مورد بررسی و نتایج آن در شکل ۸ نشان داده شده است. استحکام فشاری داربست های 25P5MHA ،20P10CHA ،25P5CHA فشاری داربست های 25P5CHA ، ۸٬۲۰، ۸٬۷۰، ۷/۰ و ۷/۰ محال میباشد. مدول یانگ داربست های 25P5CHA میباشد. مدول یانگ داربست های 25P5CHA میباشد. نتایج نشان میدهد که نمونه MPa میباشد. نتایج نشان میدول یانگ بالاتری در مقایسه با سایر نمونه ها است. پلیمرها بطور کلی انعطاف پذیر هستند و استحکام مکانیکی و سفتی پایینی از خود نشان میدهند، در حالی که مواد غیر آلی مانند بیوسرامیکها سفت و تر د هستند. به دلیل سفتی و

JR)

میکروسکوپ الکترونی روبشی نشان داد که ذرات هیدروکسی آپاتیت سنتز شده به روش مایکروویو نسبت به سایر روشهای سنتز، کروی شکل، منظم تر و ریز تر بودند. تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی نشان داد که داربستهای کامپوزیتی پلی کاپرولاکتون و هیدروکسی آپاتیت، حاوی %۱۰ wt از هیدروکسی آپاتیت سنتز شده به روش مایکروویو دارای تخلخلهای منظم تر و بهم مرتبط و با اندازه های میکرو و ماکرو بودند و از استحکام فشاری و مدول یانگ بالاتری در مقایسه با داربست تهیه شده از هیدروکسی آپاتیت تجاری بر خوردار هستند.

مراجع

[۱] نوشین زندی، محمد علی شکر گزار، الناز تمجید و عبدالرضا سیم چی، الکتروریسی ژلاتین با غلظت بالا و اتصال عرضی آن از طریق واکنش میلارد برای کاربرد در ساخت داربستهای مهندسی بافت، مجله نانومواد، شماره

13, 1891, 17-17.

- [2] P. Chocholata, V. Kulda, V. Babuska, *Materials*, **12**, 2019, 568.
- [3] X. Jing, H.Y. Mi, T. Cordie, M. Salick, X.F. Peng, L.S. Turng, *Industrial & Engineering Chemistry Research*, 53, 2014, 17909.
- [4] P. Ghaderinejad P.N. Najmoddin, Z. Bagher, M. Saeed, S. Karimi, S. Simorgh, M. Pezeshki-Modaress, *Chemical Engineering Journal*, 420, 2021, 130465
- [5] S. Shkarina, R. Shkarin, V. Weinhardt, E. Melnik, G. Vacun, P.J. Kluger, K. Loza, M. Epple, S.I. Ivlev, T. Baumbach, M.A. Surmeneva, R.A. Surmenev, *Scientific Reports*, 8, 2018, 8907.
- [6] L. Liu, Y. Wang, S. Guo, Z. Wang, W. Wang, Journal of Biomedical Materials Research Part B: Applied Biomaterials, 100, 2012, 956.
- [7] J.M. Unagolla, A.C. Jayasuriya, Materials Science & Engineering C, 102, 2019, 1.
- [8] S.M. Bittner, B.T. Smith, L. Diaz-Gomez, C.D. Hudgins, A. J. Melchiorri, D.W. Scott, J.P. Fisher, A.G. Mikos, *Acta Biomaterialia*, **90**, 2019, 37.
- [9] Z. Heydari, D. Mohebbi-Kalhori, M.S. Afarani, *Materials Science & Engineering C*, 81, 2017, 127.
- [10] S. Gautam, C.H. Sharma, D.P.H. Singh, A.K. Dinda, P.D. Potdar, C. Chou, N.C. Mishra, *Materials Science & Engineering C*, **119**, 2021, 111588.
- [11] H. Samadian, H. Khastar, A. Ehterami, M. Salehi, *Scientific Reports*, **11**, 2021, 13877.
- [12] Y.S. Cho, M. Quan, N. Kang, H. Jeong, M.W. Hong, Y.Y. Kim, Y. Chod, *European Polymer Journal*, **134**, 2020, 109814.
- [13] S. Taherkhani, F. Moztarzadeh, Journal of Applied Polymer Science, 133, 2016, 43523.
- [14] P. Song, C. Zhou, H. Fan, B. Zhang, X. Pei, Y. Fan, Q. Jiang, R. Bao, Q. Yang, Z. Dong, X. Zhang, *Composites Part B: Engineering*, **152**, 2018, 151.
- [15] N.B. Erdal, J.G. Yao, M. Hakkarainen, *Biomacromolecules*, 20, 2019, 738.

شکل ۸: الف) نمودار تنش فشاری/کرنش داربستهای کامپوزیتی PCL/HA ساخته شده با ۵ wt% و و CHA ۱۰ wt% ب) مدول یانگ و استحکام فشاری نمونهها که از روی منحنی تنش-کرنش بدست آمده است.

٤- نتيجه گيري

داربست های کامپوزیتی متخلخل پلی کاپرولاکتون و هیدروکسی آپاتیت مستخرج از پوسته تخم مرغ به روش فروشویی ذرات/ریخته گری حلال با استفاده از دو پروژن نمک سدیم کلرید و پلی اتیلن گلیکول ساخته شدند. در ابتدا هیدروکسی آپاتیت از پوسته تخم مرغ به روش مایکروویو، آلتراسونیک و ترکیب این دو روش استخراج گردید. با توجه به الگوی پراش پر تو ایکس، هیدروکسی آپاتیت سنتز شده به روش مایکروویو از درجه خلوص بالاتری برخوردار بوده و با عملیات حرارتی در دمای ۲۰ ۹۰ پیکهای قوی تر و بلورینگی بیشتری از خود نشان میدهد. همچنین تصاویر

- [23] D.S.R. Krishna, A. Siddharthan, S.K. Seshadri, Journal of Materials Science: Materials in Medicine, 18, 2007, 1735.
- [24] N.K. Nga, N.T.T. Chau, P.H. Viet, Colloids and Surfaces B: Biointerfaces, 172, 2018, 769.
- [25] S. Karimi, Z. Bagher, N. Najmoddin, S. Simorgh, M. Pezeshki-Modaress, *International Journal of Biological Macromolecules*, **167**, 2021, 796.
- [26] H. Janik, M.A. Marzec, Materials Science and Engineering: C, 48, 2015, 586.
- [27] D.L. Pavia, G.M. Lampman, G.S. Kriz, J.R. Vyvyan, *Introduction to Spectroscopy*, Brooks/Cole, Cengage Learning, 4th edition, USA, 2009.
- [28] S.K. Misra, F. Ostadhossein, R. Babu, J. Kus, D. Tankasala, Advanced Healthcare Materials, 6, 2017, 1700008.
- [29] B. Chuenjitkuntaworn, W. Inrung, D. Damrongsri, K. Mekaapiruk, P. Supaphol, P. Pavasant, *Journal of Biomedical Materials Research Part A*, 94, 2010, 241.

- [16] A. Oryan, S. Hassanajili, S. Sahvieh, N. Azarpira, *Life Sciences*, 257, 2020, 118038.
- [17] S.A.S. Nasrollah, N. Najmoddin, M. Mohammadi, A. Fayyaz, B. Nyström, *Journal of Applied Polymer Science*, 138, 2021, 50017.
- [18] M. Meskinfam, S. Bertoldi, N. Albanese, A. Cerri, M.C. Tanzi, R. Imani, N. Baheiraei, M. Farokhi, S. Farè, *Materials Science and Engineering: C*, 82, 2018, 130.
- [19] G. Tetteh, A. Khan, R. Delaine-Smith, G. Reilly, I. Rehman, Journal of the Mechanical Behavior of Biomedical Materials, 39, 2014, 95.
- [20] Y.S. Cho, M. Quan, S. Lee, M.W. Hong, Y.Y. Kim, Y. Cho, Composites Science and Technology, 184, 2019, 107844.
- [21] M. Sattary, A. Kefayat, A. Bigham, M. Rafienia, *Materials Technology: Advanced Performance Materials*, 14, 2020, 1.
- [22] J. Athinarayanan, V.S. Periasamy, A.A. Alshatwi, *Materials Science & Engineering C*, 117, 2020, 111313.